॥ ७ ॥ अतिथिर्वैश्वदेवांतेप्राप्तःदेवतावद्द्विजानांपूजकः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ वृथादेवपितृशेषंविना अस्वपन्नितिच्छेदः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अभुक्तवत्सुअतिथ्यादिषुनाश्नानःअनश्नन् ॥ १४ ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ १७ ॥ इतिशांति॰मोक्ष॰नै॰भा॰एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ ॥ ७ ॥ यदिति इदंसदोपवासीस्यादित्यादिनाविहितंकर्म ॥ १ ॥ तस्यकर्ता अस्तिर्भवत्यर्थेपुरुषस्त

अमांसादीसदाचस्यात्पवित्रश्चसदाभवेत् ॥ अमृताशीसदाचस्याद्देवतातिथिपूजकः ॥ ७॥ विघसाशीसदाचस्यात्सदाचैवातिथिव्रतः ॥ श्रद्दधानःसदाच स्याद्देवताद्विजपूजकः ॥ ८॥ युधिष्ठिरउवाच कथंसदोपवासीस्याद्ब्रह्मचारीकथंभवेत् ॥ विघसाशीकथंचस्यात्सदाचैवातिथिव्रतः ॥ ९ ॥ भीष्म
उवाच अंतराप्रातराशंचसायमाशंतथैवच ॥ सदोपवासीसभवेद्योनभुंक्तेंतरापुनः ॥ १० ॥ भार्यांगच्छन्ब्रह्मचारीऋतौभवतिवैद्विजः ॥ ऋतवादीभवे न्नित्यंज्ञाननित्यश्चयोनरः ॥ ११ ॥ नभक्षयेद्वृथामांसममांसाशीभवत्यपि ॥ दाननित्यःपवित्रश्चअस्वप्नश्चदिवाऽस्वपन् ॥ १२ ॥ भृत्यातिथिषुयोभुंक्तेभुक्तव त्सुसदासदा ॥ अमृतंकेवलंभुंक्तेइतिविद्धियुधिष्ठिर ॥ १३ ॥ अभुक्तवत्सुनाश्नानःसततंयस्तुवैद्विजः ॥ अभोजनेनतेनास्यजितःस्वर्गोभवत्युत ॥ १४ ॥ देवता भ्यःपितृभ्यश्चभृत्येभ्योतिथिभिःसह ॥ अवशिष्टंतुयोभ्नातितमाहुर्विघसाशिनं ॥ १५ ॥ तेषांलोकाल्यपर्यंताःसदनेब्रह्मणासह ॥ उपस्थिताश्चाप्सरोभिःपरि यांतिदिवौकसः ॥ १६ ॥ देवताभिश्चयेसार्धंपितृभ्यश्चोपभुंजते ॥ रमंतेपुत्रपौत्रैश्चतेषांगतिरनुत्तमा ॥ १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति॰मोक्ष॰अमृतप्राश्नि कोनामएकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच यदिदंकर्मलोकेऽस्मिन्शुभंवायदिवाशुभं ॥ पुरुषंयोजयत्येवफल योगेनभारत ॥ १ ॥ कर्तास्तितस्यपुरुषउताहोनेतिसंशयः ॥ एतदिच्छामितत्त्वेनत्वत्तःश्रोतुंपितामह ॥ २ ॥ भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनं ॥ प्रह्लादस्यचसंवादमिंद्रस्यचयुधिष्ठिर ॥ ३ ॥ असक्तंधूतपाप्मानंकुलेजातंबहुश्रुतं ॥ अस्तब्धमनहंकारंसत्वस्थंसमयेरतं ॥ ४ ॥ तुल्यनिंदास्तुतिंदां तंशून्यागारनिवासिनं ॥ चराचराणांभूतानांविदितप्रभवाव्ययं ॥ ५ ॥ अक्रुध्यंतमतृष्यंतमप्रियेषुप्रियेषुच ॥ कांचनेवाथलोष्ठेवाउभयोःसमदर्शनं ॥ ६ ॥

स्यकर्ताभवतिनवेतिप्रश्नार्थः कर्तेतिकाणादाः अकर्तेतिकापिलाः आद्येमोक्षानुपपत्तिः स्वाभाविकस्यकर्तृत्वस्यवन्ह्यौष्ण्यवदाश्रयनाशमंतरेणाविनाशात् अंत्येशास्त्रानर्थक्यापत्तिः जडस्याप्रेर्यत्वाच्चेतन स्याकर्तृत्वाच्चसंशयः ॥ २ ॥ ३ ॥ तत्त्वविदांलक्षणमेवज्ञानसाधनमितिप्रह्लादंविशिनष्टि असक्तमित्यादिना असक्तंफलेच्छारहितं अस्तब्धंअनलसं अनहंकारंवीतगर्वं सत्वस्थंसात्विकं अतएवसमयेस्वो चितेशमादौधर्मेरतं ॥ ४ ॥ विदितः प्रभवश्चासौअव्ययश्चेत्यपरिणाम्युपादानभूतःपरमात्मायेनतं ॥ ५ ॥ ६ ॥

Digitized by Google